RÅDETS DIREKTIV 93/34/EØF

af 14. juni 1993

om foreskrevne påskrifter og skilte på to- og trehjulede motordrevne køretøjer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer [1],

under henvisning til forslag fra Kommissionen [2],

i samarbejde med Europa-Parlamentet [3],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [4], og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger i denne forbindelse;

to- og trehjulede motordrevne køretøjer skal i hver medlemsstat opfylde visse tekniske krav med hensyn til foreskrevne påskrifter og skilte; disse tekniske krav, som er fastsat ved ufravigelige forskrifter, er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden og udgør derved en hindring for handelen inden for Fællesskabet;

disse hindringer for det indre markeds oprettelse og funktion kan fjernes, hvis alle medlemsstater indfører samme forskrifter i stedet for de nuværende nationale bestemmelser;

gennemførelse af procedurerne i direktiv 92/61/EØF for standardtypegodkendelse og typegodkendelse af alle typer af to- og trehjulede motordrevne køretøjer forudsætter harmoniserede forskrifter for de foreskrevne påskrifter og skilte på disse køretøjer;

i betragtning af omfanget og virkningerne af den foreslåede foranstaltning i den pågældende sektor er bestemmelserne i dette direktiv en absolut forudsætning for virkeliggørelse af de fastsatte mål, som er EF-typegodkendelse af køretøjer, og disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne hver for sig;

dette direktiv er ikke til hinder for, at visse medlemsstater, for så vidt angår foreskrevne påskrifter og skilte på to- og trehjulede motordrevne køretøjer, på et ikkediskriminerende grundlag kan bibeholde præceptive særbestemmelser med henblik på anvendelse af færdselsreglerne, forudsat at disse særkrav vedrører brugen af de pågældende køretøjer og ikke indebærer sådanne ændringer i deres konstruktion, at det vil forhindre EØF-typegodkendelse af denne type køretøjer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for foreskrevne påskrifter og skilte på alle typer køretøjer som fastlagt i artikel 1 i direktiv 92/61/EØF.

Artikel 2

Fremgangsmåden for meddelelse af typegodkendelse af to- og trehjulet motordrevet køretøj for så vidt angår foreskrevne påskrifter og skilte samt betingelserne for fri bevægelighed for nævnte køretøjer er de samme som de i henholdsvis kapitel II og III i direktiv 92/61/EØF fastsatte.

Artikel 3

Ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF [5].

Artikel 4

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 14. december 1994 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Fra datoen i første afsnit kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører foreskrevne påskrifter og skilte,

[1] EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 72.
[2] EFT nr. C 293 af 9. 11. 1992, s. 43.
[3] EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 103, og EFT nr. C 176 af 28. 6. 1993.
[4] EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 22.
[5] EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/53/EØF (EFT nr. L 225 af 10. 8. 1992, s. 1).

forbyde den første ibrugtagning af køretøjer, der opfylder kravene i dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i første afsnit fra den 14. juni 1995.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1993.

På Rådets vegne

J. TRØJBORG

Formand

BILAG

FORSKRIFTER VEDRØRENDE FORESKREVNE PÅSKRIFTER OG SKILTE PÅ TO- OG TREHJULEDE MOTORDREVNE KØRETØJER

1. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

1.1. Ethvert køretøj skal være forsynet med skilt og påskrifter som beskrevet nedenfor. Skilt og påskrifter anbringes af fabrikanten eller dennes befuldmægtigede.

2. FABRIKATIONSSKILT

2.1. Et fabrikationsskilt af udseende som vist i tillæg 1 skal være solidt fastgjort på et let tilgængeligt sted, som indgår i en køretøjsdel, der normalt ikke udskiftes i køretøjets levetid; fabrikationsskiltet skal være let læseligt og omfatte følgende angivelser anbragt på en måde, så de ikke kan udslettes og i følgende orden:

2.1.1. Fabrikantens navn.

2.1.2. Typegodkendelsesmærke, jf. artikel 8 i Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standard-typegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer.

2.1.3. Køretøjets identifikationsnummer (VIN).

2.1.4. Støjniveau med holdende køretøj: ... dB(A) ved ... omdr./min.

2.2. Typegodkendelsesmærket i punkt 2.1.2 samt støjniveauet med holdende køretøj og det tilknyttede omdrejningstal i punkt 2.1.4 behøver ikke at fremgå ved typegodkendelse for så vidt angår foreskrevne påskrifter og skilte, men skal være påført samtlige køretøjer, der produceres i overensstemmelse med den godkendte type.

2.3. Fabrikanten kan anbringe supplerende angivelser under eller ved siden af de foreskrevne påskrifter, uden for et klart afgrænset rektangel, der ikke indeholder andet end de i punkt 2.1.1 til 2.1.4 foreskrevne angivelser (se tillæg 1).

3. KØRETØJETS IDENTIFIKATIONSNUMMER

Køretøjets identifikationsnummer består af en kombination af skrifttegn med en bestemt struktur, som fabrikanten tildeler hvert køretøj. Formålet med det er, at ethvert køretøj i en periode på 30 år uden yderligere oplysninger skal kunne identificeres entydigt med fabrikantens bistand.

Køretøjets identifikationsnummer skal opfylde følgende forskrifter:

3.1. Køretøjets identifikationsnummer skal stå på fabrikationsskiltet. Desuden skal det ved prægning eller på anden måde, således at udsletning eller forandring undgås, være anbragt på chassis eller stel på et let tilgængeligt sted på køretøjets højre halvdel.

3.1.1. Køretøjets identifikationsnummer består af følgende tre dele:

3.1.1.1. første del er en kode for identifikation af køretøjsfabrikanten. Den består af tre skrifttegn (bogstaver eller tal) og tildeles af den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor fabrikanten er hjemmehørende, med samtykke fra et internationalt agentur, der har bemyndigelse fra Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO). Det første skrifttegn angiver et geografisk område, det andet skrifttegn et land inden for dette område, og det tredje skrifttegn en bestemt fabrikant. Producerer fabrikanten færre end 500 køretøjer årligt, er det tredje skrifttegn altid »9«. Ovennævnte myndighed identificerer i sådanne tilfælde fabrikanten ved hjælp af tredje, fjerde og femte skrifttegn i nummerets tredje del

3.1.1.2. anden del består af seks skrifttegn (bogstaver eller tal), hvoraf køretøjets almindelige kendetegn (type, variant og version) fremgår, idet hvert kendetegn repræsenteres ved to tegn. Anvender fabrikanten ikke alle seks skrifttegn, udfyldes de ikke benyttede positioner med tal eller bogstaver efter fabrikantens eget valg

3.1.1.3. tredje del består af otte skrifttegn, hvoraf de sidste fire skal være tal, og som i forening med første og anden del giver entydig identifikation af det enkelte køretøj. Ikke anvendte positioner skal være udfyldt med nuller, således at der er det krævede antal skrifttegn.

3.1.2. Køretøjets identifikationsnummer skal så vidt muligt stå på en enkelt linje. I teknisk begrundede undtagelsestilfælde kan det dog stå på to linjer. I sådanne tilfælde må delingen kun ske mellem nummerets tre dele.

Hver linje skal begynde og slutte med et symbol, der ikke er et arabertal og ikke en latinsk versal, og som ikke kan forveksles med et sådant skrifttegn. Denne forskrift kræves ikke opfyldt, hvis nummeret står på en enkelt linje på fabrikationsskiltet. Det er desuden tilladt at anføre symbolet mellem nummerets tre dele (punkt 3.1.1).

Der må ikke forekomme mellemrum mellem skrifttegnene.

4. SKRIFTTEGN

4.1. Til alle påskrifter i punkt 2 og 3 skal der benyttes latinske bogstaver og arabertal. Latinske bogstaver til angivelserne i punkt 2.1.1, 2.1.3 og 3 skal dog være versaler.

4.2. I køretøjets identifikationsnummer:

4.2.1. er det ikke tilladt at benytte bogstaverne I, O og Q samt bindestreger, asterisker og andre særlige tegn

4.2.2. gælder mindstehøjden:

4.2.2.1. 4 mm for bogstaver og tal på chassis eller stel eller en tilsvarende del af køretøjet

4.2.2.2. 3 mm for bogstaver og tal på fabrikationsskiltet.

Tillæg 1

Eksempel på fabrikationsskilt

Eksemplet nedenfor siger intet om de angivelser, som faktisk vil forekomme på fabrikationsskiltet og heller intet om selve skiltets, tallenes og bogstavernes størrelse; det er udelukkende vejledende.

De i punkt 2.3 omhandlede supplerende oplysninger kan placeres under eller ved siden af rektanglet med de foreskrevne angivelser.

STELLA FABBRICA MOTOCICLI
e3 5364
3 G S K L M 3 A C 8 B 1 2 0 0 0 0
80 dB(A) — 3 750 o/m

Forklaring:

Ovenstående eksempel på fabrikationsskilt vedrører et køretøj, der er produceret af »Stella Fabbrica Motocicli«, og som i Italien (e3) har opnået standardtypegodkendelse med nummer 5364.

Identifikationsnummeret (3GSKLM3AC8B120000) er opbygget på følgende måde:

— første del (3GS):
  — 3: geografisk område (Europa)
  — G: land inden for dette geografiske område (Tyskland)
  — S: fabrikant (Stella Fabbrica Motocicli)

— anden del (KLM3AC):
  — KL: køretøjets type
  — M3: variant (køretøjets karrosseri)
  — AC: version (køretøjets motor)

— tredje del (8B120000):
  — 8B12: identificering af det enkelte køretøj i forening med de to øvrige dele af identifikationsnummeret
  — 0000: ikke benyttede positioner, der udfyldes med nuller, således at der bliver det krævede antal skrifttegn.

Støjniveauet med holdende køretøj er 80 dB(A) ved 3 750 omdr./min.

Tillæg 2

Oplysningsskema vedrørende foreskrevne påskrifter og skilte på en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj

(vedlægges ansøgningen om typegodkendelse, hvis denne ikke indgives samtidig med ansøgningen om standardtypegodkendelse af køretøjet)

Løbenummer (tildelt af ansøgeren): .....

Ansøgning om typegodkendelse af en type to- eller trehjulet motordrevet køretøj for så vidt angår foreskrevne påskrifter og skilte skal ledsages af de oplysninger, der er nævnt i bilag II til direktiv 92/61/EØF, afsnit A, punkt

— 0.1

— 0.2

— 0.4 til 0.6

— 9.3.1 til 9.3.3.

Tillæg 3

Myndighed

Typegodkendelsesattest for foreskrevne påskrifter og skilte på to- og trehjulet motordrevet køretøj

(EKSEMPEL)

Rapport nr. ..... fra teknisk tjeneste ..... dato .....

Typegodkendelse nr.: ..... Udvidelse nr.: .....

1. Køretøjets mærke: .....
2. Køretøjets type: .....
3. Fabrikantens navn og adresse: .....

   .....
4. Navn og adresse på den befuldmægtigede (evt.): .....

   .....
5. Køretøj fremstillet til kontrol den: .....
6. Typegodkendelse meddelt/nægtet [1].
7. Sted: .....
8. Dato: .....
9. Underskrift: .....

---

[1] Det ikke gældende overstreges.